

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117221334
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3117221334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, Brno, IČ: 043 55 211, proti žalovanej F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, Z., zast. Občianskym združením OPOS so sídlom A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 350,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 1. júla 2020, č.k. 12Csp/178/2017-51 v spojení s opravným uznesením zo dňa 18. novembra 2020, č.k. 12Csp/178/2017-63, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100% k rukám jej právneho zástupcu Občianskeho združenia OPOS, so sídlom v Trenčianskej Teplej, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku vyčíslená náhrada trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 18.12.2017, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 350,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 13.01.2015 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 12,- eur a náhrady trov konania. Žalobca uviedol, že dňa 03.11.2014 uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere č. 456086 podľa zák.č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej jej prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk na jej žiadosť poskytol úver vo výške 350,- eur. Žalovaná pri registrácii a žiadosti o úver uviedla, že súhlasí so zmluvou o úvere. Podľa tejto úverovej zmluvy mala žalovaná vrátiť sumu 350,- eur s celkovými nákladmi na úver vo výške 25,- eur a to do 7 dní odo dňa poskytnutia úveru. Úver sa stal splatným dňom 05.01.2015. Žalovaná úver po jeho splatnosti napriek 4 upomienkam formou SMS správ neuhradila a podľa všeobecných podmienok bola povinná uhradiť aj zmluvnú pokutu 12,- eur. Žalobca svoje skutkové tvrdenia preukazoval zmluvou o úvere so všeobecnými podmienkami a výpisom z obchodného registra. Súd na návrh žalobcu vo veci vydal platobný rozkaz dňa 08.12.2019 pod č.k. 12Csp/178/2017-24, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 350,- eur s prísl.. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu riadne a včas odpor, v ktorom okrem iných vyjadrení vzniesla námietku premlčania žalovaného práva v 3-ročnej premlčacej lehote, počítanej od dňa 12.11.2014, kedy nastala splatnosť úveru (po 7 dňoch od jeho poskytnutia). Žalobca podal žalobu dňa 18.12.2017, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehote. Žiadala žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Na základe podaného odporu bol platobný rozkaz súdom zrušený a vo veci konal ďalej. Žalobca trval na podanej žalobe.

3. Súd vykonal dokazovanie a zistil skutkový stav. Dňa 03.11.2014 (pondelok) uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere č. 456086 podľa zák. č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej jej prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk na jej žiadosť poskytol úver vo výške 350,- eur. Žalovaná pri registrácii a žiadosti o úver uviedla, že súhlasí so zmluvou o úvere. Podľa tejto úverovej zmluvy mala žalovaná vrátiť sumu 350,- eur s celkovými nákladmi na úver vo výške 25,- eur, a to do 7 dní odo dňa poskytnutia úveru. Úver mal byť podľa obsahu úverovej zmluvy poskytnutý do 2 pracovných dní t.j. najneskôr do 05.11.2014. Žalobca nepredložil doklad o poskytnutí úveru na účet žalovanej. Úver sa stal splatným podľa úverovej zmluvy po 7 dňoch po poskytnutí úveru t.j. dňom 12.11.2014 a od nasledujúceho dňa 13.11.2017 začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota a skončila dňa 13.11.2017. Žalobca podal žalobu na súd dňa 18.12.2017, teda po uplynutí 3-ročnej všeobecnej premlčacej lehote.

4. V danej veci nie je medzi stranami sporné, že ohľadne predmetného úveru ide o spotrebiteľský úver podľa zák. č. 129/2010 Z.z. vzhľadom na charakter strán sporu. Aj keď ide v danej veci o úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahujú sa ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako *lex specialis*, ktorý ma podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (bez prechodných ustanovení) prednosť pred ustanovenia Obchodného zákonníka ako všeobecného zákona. Z dôvodu procesnej hospodárnosti konania súd na námietku premlčania žalovanej najskôr skúmal, či žalované právo žalobcu nie je premlčané podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka. Zo žaloby ako aj zo žalobcom predložených listín bez pochybností vyplynulo, že splatnosť úveru nastala dňom 12.11.2014. Podľa §101 Občianskeho zákonníka, ktoré znenie je jednoznačné, pôvodný žalobca mohol svoje právo prvý raz objektívne vykonať hneď po zosplatnení celého úveru dňom 13.11.2014. Súd počítal začiatok 3-ročnej premlčacej lehote od zosplatnenia úveru dňa 13.11.2014 s koncom 3-ročnej premlčacej lehote dňa 13.11.2017. Žalobca podal žalobu na súd dňa 18.12.2017, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehote, čím došlo k strate vymáhateľnosti jeho práva. Z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu ako premlčanú zamietol a z dôvodu hospodárnosti konania sa nezaoberal ďalšími skutočnosťami. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal úspešnej žalovanej náhradu trov konania v celom rozsahu proti neúspešnému žalobcovi. Podľa § 232 ods. 3 bola určená dlhšia lehota na plnenie vzhľadom na zhoršenú ekonomickú situáciu v dôsledku pandémie ochorenia Covid-19.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 03.11.2014 zmluvu o úvere č. 456086 na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol krátkodobý bezúčelový úver vo výške 350,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, ktoré predstavujú sumu vo výške 25,- eur. Žalovanej bol zo strany žalobcu na základe zmluvy poskytnutých 350,- eur na číslo bankového účtu žalovanej. Uvedená skutočnosť vyplýva i z listinných dôkazov, ktoré súdu prvej inštancie predložil vo forme príloh k návrhu na začatie konania. Poukázal na § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy, odkázal na bod 05. Žalobca žalovanej na základe Zmluvy podpísanej elektronickými prostriedkami oboma zmluvnými stranami, ktorej uzatvoreniu predchádzalo podanie elektronickej žiadosti zo strany žalovanej, poskytol vyššie špecifikované peňažné prostriedky. Iniciácia zo strany žalovanej vyústila do uzatvorenia Zmluvy formou elektronických prostriedkov, čo zreteľne vyplýva i z listinných dôkazov, priložených k žalobe. Podľa bodu 21. VPPÚ: „ Predĺženie splatnosti. Spotrebiteľ je oprávnený kedykoľvek počas trvania zmluvy požiadať veriteľa o jej zmenu v podobe predĺženia lehote splatnosti, a to odoslaním žiadosti o zmenu zmluvy v užívateľskom konte alebo e-mailom na adresu info@minipozicka.sk za podmienok uvedených na webovskej stránke (ďalej len „žiadosť o zmenu“). Spotrebiteľ má právo požiadať o predĺženie lehote splatnosti o dodatočnú lehota v dĺžke 7, 14, 21 alebo 28 dní (ďalej len „dodatočná lehota“) iba za podmienky, že splatí odplatu uvedenú v zmluve v pôvodnej lehote splatnosti. (...) Prijatie žiadosti o zmenu má právne účinky zmeny zmluvy vo forme dodatku k nej.“ V nadväznosti na vyššie uvedené uviedol, že pôvodná splatnosť úveru z titulu Zmluvy bola dojednaná na deň 12.11.2014. Žalovaná následne za súčasného splnenia podmienok na predĺženie splatnosti v zmysle vyššie uvedeného bodu 21. VPPÚ, žalobcu elektronickou formou, odoslaním žiadosti o zmenu zmluvy v užívateľskom konte, požiadala o predĺženie splatnosti poskytnutého úveru. Žiadosť o predĺženie splatnosti žalovaná žalobcovi adresovala celkovo päť krát, pričom v týchto prípadoch bolo žalovanej zo strany žalobcu vyhovievané a lehota splatnosti bola predĺžená na deň 05.01.2015 Táto skutočnosť je

žalobcovi známa z interného informačného systému. Na základe predchádzajúcich žiadostí o predĺženie splatnosti nastala dňa 05.01.2015. Žalobca si svoj nárok na súde uplatnil dňa 18.12.2017, čo nie je sporné, pričom žaloba bola podaná v rámci plynutia 3 - ročnej premlčacej lehoty. Nesúhlasí tak s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalovanej námietku premlčania je potrebné považovať za podanú dôvodne. Nestotožňuje sa s konštatovaním, že došlo k premlčaniu jeho nároku. Žalovaná ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, a tiež ani k dnešnému dňu neuhradila ani len istinu poskytnutého spotrebiteľského úveru.

6. Žalovaná sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

8. Žalobca v prejednávanej veci namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva, o omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis než, ktorý mal použiť alebo použil správny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Oboznámením sa s obsahom spisu, zistením skutkovým stavom, právnym posúdením veci, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne právne vec posúdil, pričom odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

9. Súd prvej inštancie správne z dôvodu procesnej hospodárnosti konania na námietku premlčania žalovanej najskôr skúmal, či žalované právo žalobcu nie je premlčané podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka. Zo žaloby ako aj zo žalobcom predložených listín bez pochybností aj podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že splatnosť úveru nastala dňom 12.11.2014. Podľa §101 Občianskeho zákonníka, ktoré znenie je jednoznačné, pôvodný žalobca mohol svoje právo prvý raz objektívne vykonať hneď po splatnosti celého úveru dňom 13.11.2014. Súd prvej inštancie správne počítal začiatok 3-ročnej premlčacej lehoty po splatnosti úveru dňa 13.11.2014 s koncom 3-ročnej premlčacej lehoty dňa 13.11.2017. Žalobca podal žalobu na súd dňa 18.12.2017, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty, čím došlo k strate vymáhateľnosti jeho práva. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne žalobu v celom rozsahu ako premlčanú zamietol a z dôvodu hospodárnosti konania sa nezaoberal ďalšími skutočnosťami.

10. Čo sa týka námietky žalovaného uvádzanej v odvolaní ohľadom splatnosti úveru, a to že žalovaná žiadosť o predĺženie splatnosti žalobcovi adresovala celkovo päť krát, pričom v týchto prípadoch bolo žalovanej zo strany žalobcu vyhovené a lehota splatnosti bola predĺžená na deň 05.01.2015, ktorá skutočnosť je žalobcovi známa z interného informačného systému, odvolací súd túto nepovažoval za opodstatnenú. V sporovom konaní, o ktoré ide aj v posudzovanej veci, platí prejednací princíp, ktorým je ovládané dokazovanie a ktorý spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosť rozhodne pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej, teda iniciatíva v tomto smere jednoznačne zaťažuje ich. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva, teda z príslušnej hmotnoprávnej normy. V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti. Ak tak strany nevykonajú, potom postihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné tvrdenie vykonať, nepriaznivý procesný následok spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech. Keďže súd vychádza len zo skutočností tvrdených stranami a vykonáva len tie dôkazy, ktoré tieto navrhli, bolo na žalobcovi, akým spôsobom svoj nárok formuloval a na akých skutočnostiach jeho dôvodnosť zakladal a tiež bolo vecou jeho racionálneho posúdenia, či ním tvrdené skutočnosti je spôsobilý tiež preukázať vo vedomí, že pasivita, či nesprávne zvolená argumentácia, mu môže priniesť negatívne dôsledky v spore, teda nesplnenie si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa nutne musí prejaviť v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre neho ako stranu, ktorá dôkazné bremeno neuniesla, k naplneniu ktorých skutočností aj došlo v posudzovanej veci, keď žalobca neprodukoval také tvrdenia v žalobe ani dôkazy, ktoré by boli spôsobilé k záveru,

že lehota splatnosti bola predĺžená na deň 05.01.2015, čo nemohlo mať za následok iné, ako v jeho neprospech vydané rozhodnutie.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal. Nakoľko však z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanej vznikli v odvolacom konaní trovy, odvolací súd jej nárok na ich náhradu nepriznal (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).